

ինձ մատուի մը կեանք պէտք չէ. յանձնամ իմ ձեռքս պիտի փութայ բառնալու երկրիս վրայէն այնպիսի հրէշ մը գուց ներթի էր իւր առաջին մատութիւնն, որովհուն սիրելով կեանք պիտի ազատէք. սակայն այդպիսի վասութիւն մը ի զորդ դիմէ մահուենէ խոյ տալու նպատակաւ, երբէք ներթի Դարձեալ ստոյք եմ, որ Արտավազդ այդ պայմանաւ ստանալու կեանքը Կ'արհամարէն և կը մերժէն ապա ընտրելազոյն է իւր մահն... թող մեռնի:

ԱՐԱԲԱՀԱ

Կը խարուիմ արգեան, սէր իշխան, թերևս սիցեն լուեց. զան զի եթէ հաւատմ լսածին, կարծեմ որ զու աւ զնէնպատմուն կը պաշտպանեն, մինչև կը նախալսան որդույդ մասը... ինձ չէ պատահ բաժադի վրայ անդրադարձնեն և կամ հայրենափրութեան զան սալ Արդուարդայ. զան զի քու համբարաց աշխարհածանօթ է. սակայն զլիտաւազդ զնէնէլ, որպէս զի նամիմ պարապանան... այդ անհամաւալիք էր: Ի՞նչ պիտի ըսէ այսօր Հայաստան և Կապաղովիայ քու զայշակիցդ... սիկ սա ձեռքը զոր մինչև հիմայ հայրեննեացդ թշնամիքը հալածեն և պատճենու գործածեցիր, սա ձեռք որ այսօր ապատիթեան զրուցի բարձրացուց, հիմայ զիրներ իւր պաշտպանութեանն տակ պիտի առնու: Վտածէ՛ որ նչուպորմեսու կեանքն վնասակար է Հայաստանի, սիկ թէ քօք դէմ լազգացին մեսնաւոր ոփ մ'ունի. նաև յիշէ՝ զի եթէ Արտավազդ այսօր մեռնի, իւրեն զաւանան և մասնիշ պիտի սեպուի, իսկ իւր արինէն ժայթօթ կաթիլներն, մինչ քու ճակատ պնաց զափինները պիտի արտան: Կը համանիս որ այն յաղթական կամարին վրայ, զոր հարենիք քու յիշտանկի համար պիտի կանգնեն, մէծապրութեանցդ հետ և այդ սկարութիւնն զրուցի, անեղնանէլ յիշասկ պապազյ զարուց: Նա զի և այդ որդուով Կ'ըլլա նաի հայրենանեաց և միանգամայն հայր անզութ: Կը կրկնեմ թեզ, սէր իշխան, ազատէ՛ որդուով կեանքը մատնելով տապահն սա Մակիուսացին, որ երէշ զիշե ընդհանուր կատորածէն ապրեցաւ... չ'են պատասխաններ:

ԱՐԴՈՒԱՐԴ

Ահ, ինչեր կը յիշեցընես...

ԱՐԱԲԱՀԱ

Որոշէ՛ միտքդ, տէր իշխան, ծերակոյսն անհամբր քու պատասխանի կ'սպան: այդ պատասխանն կամ որդուոյդ գրկութիւնն է կամ իւր դատապարտութեան գիծու պիտի տայ:

ԱՐԴՈՒԱՐԴ

Գին ցսէ ծերակուտին, թէ Արտավազդ մեռնելու պատրաստ է:

(Եարումակելի)

ՍԵՎՈՒՀ ՄԻԱՆՍԱՆ

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱՊՈՒԹԻՒՆ ԸՍՏ Հ. Շ.

(Եար. տիս 1920 թզմ. էջ 111)

Վրիպակ Բոսուետի

Կը բոսուետ իսրայելացւոց Եղիպատոսէ ելլեն կը զնէ 1491ին և Սոլոմոնի գահը բարձրանալը 1015ին, որուն թագաւորութեան չորրորդ տարին տաճարի շինութիւնը կը սկսի, զոր կը զնէ 1011ին (իրօք այս թիւն հնիգերորդ տարին Կ'ըլլայ: Արդ ինդիք է չորրորդ տարի բանկով լրացնել տարի հասկենալուն է՝ թէ երեց տարի լրացնել), և ըստ այս հաշուու Եղիպատոսէ ելլելն մինչև տաճարի շինութիւնը 480 տարի Կ'ըլլայ, այսպէս յայտնի կը տեսնու: թէ Երրայական ժամանակազրութեան կը հետեւի: Բայց տեսանք մենք թէ Երրայական ժամանակազրութիւնը կը սկսի Մովսիս 40որդ տարիէն, ուրեմն եթէ Բոսուետ զնէ Մովսիսի ծննդենէն մինչև Ելլց Թուականը 40ոտարի, ըսել է թէ ինքն բոլորովին համաձայն Կ'ընթանայ Երրայական ժամանակազրութեան:

Բոսուետ Մովսիսի ծննդնը դրած է 1572ին և Ելլը 1491ին արդ տարբերութիւնն երկու թուոց է 80 տարի. ուրեմն Բոսուետ Մովսիսի ծննդեան ժամանակազրութեան մէջ Յօթանամից կը հետեւի. վասնզի ինչպէս վերի յօդուածին մէջ յիշտապահցի, ասոնց են որ կը սկսին պատութեան շըջանը Մ'ովսիսի ութսուներորդ տարիէն: Աղդ ուրովիշեան Բոսուետ ուզեր է երկու սրբազն ժամանակազրիներն ևս գոհացնել՝ ինկեր է ծուլակի մը մէջ յայտնապէս: Վասն զի եթէ Մովսիսի ութսուներորդ տարին ուզեր զնել, ինչպէս դրած է, պէտք էր այն ատեն 440 տարի զնել Ելլէն մինչև տաճարի շինութիւնը. իսկ եթէ ուզեր 480 տարին ընդունելի այն ատեն Ելլն յեղագոսուէ պէտք էր զնել 40 տարի աւելի առաջ 1531ին որ ճիշդ Մովսիսի 40ներրորդ տարույն կը համապատասխանէ: Այս չափ Բոսուետի համար:

10

Digitised by ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱԴՐԱՆ

Վրիպալք «Արուեստ նշդելոյ զթուականս»ի

Բայց Բոստեսի վրիպակէն դուրս ուրիշ ժամանակագիրներու մէջ աւելի մեծագոյնը կը նշմարուի:

Ունիմ վիմացս Առձեռն ժամանակագրութիւն հին հին և նոր տէրութեանց տպեալ ի վենետիկ 1880ին էջ 8 և 9, ուր թարգմանիչն ի տես զրած է Բոստեսի (Պոստէ) և «Արուեստ ճշգելոյ զթուականս»ի Հրէից ժամանակագրութիւնը իմիասին զատ զատ միւնակներու վրայ. ասկից մենք հետեւանց մը հանելու համար ուղղեցնը բաղդատել ճիշդ հեղինակաց գրութեանց հետ. Կ մեր վանքի գրատանը մէջ գտայ «L'art de vérifier les dates» երեց հասոր գիրքեր, որոնց հեղինակը Dom. Clémentet, ղժրաղտարար հեղինակը Քրիստոսէ մինչև իր ժամանակները կը բերէ պատմութիւնները, մինչդեռ առձեռն ժամանակագրութեան մէջ յիշատակուած հեղինակներու Պուարսուի և Քէյէ զրութիւնը չշտայ; կը յուսամ թէ թարգմանութիւնը հաւատարիմ է, վասն զի տպագրական այնպիսի մխալներ չկրնար տեղի ունենալ, ինչպէս վերջը կը տեսնենք, ուստի վերոյիշեալ հեղինակաց ժամանակագրական վրիպակներ համարելով խորհրդածութիւնը մը կ'ուզեմ ընկէ:

Ինչու այս «Արուեստ ճշգելոյ զթուականս»ի հեղինակներն 648 տարի կը զնեն Եփիպուսէ Ալելու և տաճարի շինութեան ժամանակամիջոցը. վասն զի Ելքն կը զնեն 1645ին, և Սողոմոնի գահը բարձրանալը 1001ին, որով չորրորդ լրացեալ տարին 997ին. տարրերութիւն 1645–997 երկու թիւերուն է 648. արդ այս թիւս ոչ ըստ Երրայականին և ոչ ըստ Եօթանասնից է. ապա ուսկի՞ց առած կրնան ըլլալ. թերեւս ըսեն թէ ըստ Պօղոս առաքելոյն է իրենց ժամանակագրական ընթացքը: Եւ եթէ Պօղոս առաքելոյն առ երեսս տեսնուած ժամանակագրական կարգն առնունց, ինչպէս որ Գործք առաքելոցին մէջ կը կարդանց, 40 տարի անապատի մէջ, 450 տարի դատարունք, 40 տարի Սաւուդի թագաւո-

րութիւնը, որոց վրայ 40 տարի Դավթի թագաւորութիւնը և 4 տարի Սոռումնինը, երբ տաճարի շինութիւնն ակսաւ ընդ ամենն 574 տարի 4՝ ոչ է ինչպէս Արուեստ ճշգելոյ զթուականս», 648 տարի:

Բայց զարձեալ կրնան պնդել թէ իրենց ժամանակագրական կարգը ըստ դատաւորաց հաշուած են, և եթէ թուարիկները այս դատաւորներուն տարիիներու շարբը, ինչպէս այս կէտս Եւսերիոս մամնաւոր կերպով շեշտելով ընդդէմ Ակիրիկանսի, 600 տարի կը հասնի կըսէ. (8եւ Եւսերիոս Քրոնիկոն Մասն. Ա. էջ 156–160) ուստի և ոչ 648: Բայց այս կէտսի վրայ կը յուսանց աւելի ընդարձակ ճառել Դատաւորաց ժամանակագրութեան մէջ: Ուստի այս խառնակ և անել կացութենէն ազատելու համար զիրենը, խորհուրդ կրնայ արուել թէ իրենք իրենց զերտառութիւնը փոխն, փոխանակ ըսելու «Արուեստ ճշգելոյ զթուականս», զնեն «Արուեստ շփորթելոյ զթուականս»:

Միայն ասոր համար չէ որ այս բացարութիւնս կ'ընեմ, այլ կան ինչ ինչ վրիպակներ որ աններելի են, ըլլայ նոյն իսկ տպագրութեան, վասն զի երբ ճիշջ այս թիւերու վրայ հիմնուի մէկը, մնձ շփորթիւնը կը ծնանին ժամանակագրական ընթացքին մէջ. Ճրի բացարութիւնն մը չընելու համար հոս մի ցանի վրիպակներ կարգաւ շարեմ և դուք, ընթերցողներ, զատաւոր եղէք և մի՛ զատապարտէք:

Արդէն 1915 տարւոյ Բազմավէպի Ապրիլի թերթին մէջ էջ 110, յիշատակած էի ժամանակագրական մնձ վրիպակ մը «Արուեստ ճշգելոյ զթուականս»ի: Այն է, Ամրամ Մովսիսի հայըը մեռած նշանակած է 1879ին և Մովսէս ծնած 1725ին. գիտնալու է որ Բոււականաց շարբը դէպի Քրիստոս կը նուազին. ասկից կը հետեւ թէ Մովսէս ծնած է իր հօրը Ամրամի մասնուցն 154 տարիներ վերջը. եթէ մի քանի տարիներու իննդիր ըլլար կարելի էր մեկնել թէ ըստ սովորութեան Հրէից մեռած մարդուն եղրայրը առնելով մեռնողին կինը յարուացէ զաւակ եղրօր իւ-

բում, բայց որովհետև հարիւր յիսունը չորս տարիներու միջոց մ'է, այսպիսի դէպք իսկ տեղի չկրնար ունենալ:

Հիմա հոս մի քանի նման տարօրինակ վկայութիւններ յիշատակենք:

Դամէց Նոյայ հայրը ըստ «Արուեստ ճշղելոյ զթուակնս» Տէ կը մեռնի 3313ին նախ քան զՔրիստոնէական թուական, և Նոյ կը ծնանի 2908ին, կը հետեւ ասկէց թէ Նոյ ծնած է Դամէցի մահուանէն 405 տարի վերջը:

Ուրիշ զարմանալի օրինակ մ'ալ:

Նոյ կը ծնանի ըստ նոյն ժամանակաշիրութու 2908ին նախ քան զՔրիստոս, կը մեռնի 2958ին, ի հարկէ ծննդեան թուականը աւելի մեծ պէտք էր ըլլալ, ուստի երր զրուած կը տեսնենց ծնած 2908ին և մեռած 2958ին, ուրիշ բան չենք կրնար հետացնել եթէ ոչ Նոյ չծնած մեռած է, և մեռնելէն 50 տարի վերջը ծնած: Հոս, տպագրական միսալ չենք կրնար համարել իր թէ 2958ը Նոյայ ծննդան համարել և 2908 տարին Նոյայ մահուան թուական, վասն զի երկու թուոց տարրերութիւնը յիսուն տարի է և գիտենք թէ Նոյ, թէ ըստ Երրայականի և թէ ըստ Եօթանանից յիսուն տարիներէն աւելի ապրած է. և զնելով թէ Նոյ ստոյդ 2908ին ծնած է ըստ Արուեստ ճշղելոյի, և որովհետև չկրնար ուրանալ թէ 950 տարի ապրած չէ Նոյ ըստ Ա. Գրոց, կը հետեւի թէ Նոյ մեռած պիտի ըլլայ (2908-950) 1958ին, և այս թիւին համեմատ Նոյ թաղած է բոլոր յետ շրենեղի նահապետները նաև Արքանամը, Խաչակը, Յակոբը, Յովսէփը և Ղեկն միայն Կահաթէն 7 տարի առաջ մեռած կ'ըլլայ, որոյ մահուան թուականը նշանակած են Արուեստ ճշղելոյի ժամանակագիրներն 1951ին:

Մեր խոզարկութիւնը առաջ տանինը և կը հանդիպինց ուրիշ զարմանալի օրինակի մը:

Սէմ Նոյայ որդին, ըստ այս ժամանակագիրներու կը ծնանի 3408ին և կը մեռնի 2808ին. հոս զարմանալու բան չկայ, վասն զի ըստ Ա. Գրոց Սէմ 600 տարի

ապրած է, արդ եթէ այս երկու թիւերու տարրերութիւնն առնունք այնպէս 600 կը գտնենք. բայց եթէ իր հօրը՝ Նոյայ ծնած թուականին հետ բաղդատանք որ ծնած դրած են այս ժամանակագիրը, զարմանապէս պիտի հետեւցնենց թէ Սէմ իր հօրը՝ Նոյայ ծննդենին 500 տարի առաջ ծնած է: Եւ չենք կրնար զարձեալ թուականներու տպագրական փոփոխութիւնն մը եղած համարել, այսինքն Սեմայ նշանակուած թուականը Նոյին տալ և Նոյան Սեմին տալ վասն զի այն. ատեն Արքաբասադ Սեմայ որդին Սեմին առաջ ծնած կ'ըլլայ և այսպէս հետզհետէ պիտի խանգարին բոլոր կարգերը:

Ուրիշ վրիպակ մ'ալ առաջ բերենք: Գիտենք ըստ Ա. Գրոց թէ՝ ջրհեղեղն Նոյայ ժամանակ հանդիպած է, բայց եթէ այս ժամանակագրական թուականներու վրայ նայինք, պիտի տեսնենց յայտնապէս թէ ջրհեղեղն հանդիպած տարին է 3308 թուականը, բայց որովհետև Նոյ ծնած դրած են 2908ին հետեւարար (3308-2908 = 400) չորս հարիւր տարի ջրհեղեղինց վերջը Նոյ ծնած կ'ըլլայ, այն է Փաղեկն մէկ տարի առաջ: Իսկ եթէ Նոյայ ծննդեան թուականը հաստատուն բռնինք, եթէ ուղենանց գիտնալ՝ միշտ ըստ այսմ ժամանակագրաց, ջրհեղեղի թուականը, կը գտնենց 2308ին, վասն զի ջրհեղեղն պատահեցաւ Նոյայ 600 որդ տարին. արդ տարրերութիւնն այս երկու թուոց (2908-600) է 2308. և եթէ այս թիւ վնատենց Արուեստ ճշղելոյ թուականի ցանկին մէջ կը գտնենք Արքահամու ծ8ըրդ տարին. զի ըստ այս ժամանակագիրներու ծնունդ Արքահամու է 2366ին, հանելով ասկէց 2308 վերոյիշեալ գտնուած ջրհեղեղի թուականը կու տայ 58 Արքահամու տարին: Ո՛հ որքան շփոթութեանց պատճառ է մի վրիպակն ըլլայ հեղինակին ըլլայ թարգմանչին: կը յուսանց թէ ընթեցողներն տեսան թէ վրիպակներն ուր կ'առաջնորդեն, և կարծեմ չեն մեղադրեր վերոյիշեալ բացատրութեանն համար որ ըրի Արուեստ ճշղելոյի վրայ:

Օրինակ մ'ալ յիշատակենք վերջակէտ ցոյց տուինք թէ Երրայական և Եօթանասնից ժամանակազրութիւնը համաձայն կ'ընթանան, անցնինք Պօղոս առաքելոյն և Դատաւորաց ժամանակազրութեանցը, տեսնենք թէ ունին կէտ մը համաձայնութեան ընդ ընդ Եօթանասնից և Երրայականին, միթէ այս անհամաձայնութիւնն որ կը տեսնուի չէ՝ Կարելի արդեօք նկատել օտար ժամանակազիրներու անհասկացողութիւնն, այս ըլլայ աշա մեր ուսումնասիրութեան նիւթը յաջորդին մէջ:

Բայց եթէ քիչ մը վեր աչքերնիս դարձրնենք նոյն էջն վրայ, կը գտնենք մահ Ահարոնի 1605ին, պիտի հետեցնենք թէ Հեղի՝ Ահարոնի մահուընէն վերջը քահանայապետ եղած է, բայց ասիկայ տպագրական սխալ կրնանք համարել, վասն զի քահանայապետներու դիմացը ոչ մի թուական կայ և հետեւարար այս 1605—1152 կը պատկանի այս ութ քահանայապետներուն ի միասին, մինչդեռ զատաւորաց կարգին մէջ Հեղի նոյն Առձեռն ժամանակազրութեան մէջ, էջ 10, զրուած է 1152—1112 Հեղի զատաւորութեան ժամանակ, հիմնեալ այս վկայութեան վրայ կրնանք որոշ կերպով հետեցնել թէ 1605—1152 կը պատկանի 8 քահանայապետներուն, որոնք Ահարոնին մինչև Հեղի յաջորդեցին. վասն զի մի և նոյն ժամանակիր մը չէր կրնար տարրեր տարրեր ժամանակներ դնել մի և նոյն անձի մը, ուստի սպազրութեան վրիպակ ըլլալն յայտնապէս կը տեսնուի, որ պէտք էր 8 քահանայապետները փակազծով միացնել և մէջ տեղը փակազիծն դնել 1605—1152, իսկ Հեղիին դիմացը 1152—1112: Այս տպազրական սխալն հեղինակի զրութեան տպազրութեան մէջ՝ թէ թարգմանութեան կը պատկանի չկըցանը ստուգել չգտնելով այն հեղինակներու զրութիւնը, ես որ մօտէն կը ճանչնամ լի. Ղազարու տպարանի գործեակերպը պիտի յանդկնէի հետեցնել թէ աւելի հեղինակի սպազրութեանը վրիպակ է քան թարգմանութիւնը: Բայց ինչ որ ալ ըլլայ վրիպակն միշտ վրիպակ է:

Քեզ ժամանակազիրներու վրիպակները ժամանակից ընելու, և ինչպէս նախապէս

ցոյց տուինք թէ Երրայական և Եօթանասնից ժամանակազրութիւնը համաձայն կ'ընթանան, անցնինք Պօղոս առաքելոյն և Դատաւորաց ժամանակազրութեանցը, տեսնենք թէ ունին կէտ մը համաձայնութեան ընդ ընդ Եօթանասնից և Երրայականին, միթէ այս անհամաձայնութիւնն որ կը տեսնուի չէ՝ Կարելի արդեօք նկատել օտար ժամանակազիրներու անհասկացողութիւնն, այս ըլլայ աշա մեր ուսումնասիրութեան նիւթը յաջորդին մէջ:

(Ժարումակելի)

Հ. ԽՈՐԵՆ Ս.

ԼՈՒՍԱԿԻՆ ՀԱՆԴԻՎ

Ի Տ Ե Ա Լ Ի Շ Ն

Երբ կը զգուէ՝ մութ վիշերին մնայլ ատուերն երկարձիք՝ Դառնանամքոյց նպումներով իմ հոգին,
Մութ սենեկիս պատունանի առջն ժաման բնել, մնիկի,
Գիզ կ'ապահմ, երադներուն դիցուին...:

Լուս աղօթքիս իրը ունկնդիբ գթոս էակ մ'էրկնային,
Դուռ կը զգիս պատուամերգ լուսկնւն...
Ու գանելով հոգեխոսով տիրութիւններն խաւարին,
Բնեկրանք կ'առթեն ինձ ժամանկով մեղմուեն...:

Ահա, ես կ'ըջանմ հիշու այդ պահուն պրկումներով զարունակ գրառմ
Գրկնէ գեկգ, Փարբէ կուրքեի լուսածոց...
Բայց ուռ կ'ապրիս փամ բարձրեն, Կապոյտներու
[Ժիբ] անեմն,
Գիզ ևսներու ոչ սանդուի կայ, ոչ մէ միջոցի...:

Մուս մ'էն գու պուէտներուն, տիկերքի սիրուն անզին,
Ալանց քեզի եթեր չունի հրապոյր...
Ու Աք յայզերս կ'անեանան խոկումներով ժաւազին,
Երբ նոյս կու տան գէմբիդ տուքերն արփաթոյր...:

Ահ, պարգէտ իմձ կորովոս յօյս ու երազ երշանիկ, —
Ես երազով կ'ուզեն ապրիւ առ յաւետ...
Ու մնաւթեան զիշերին մէջ շատապահին ես մնիկ,
Մշշու գտնելով մնաւթշ-ընկերս նիմի հուս...:
Ֆուզմոս, քալիփորմիայ
(Ամերիկայ)

ԱրաՄ Ա. Արամեան

